

Ige: Jn 1,35-42

Jn. 1,41-42a Ő mihelyt találkozott testvérével, Simonnal, ezt mondta neki: „Megtaláltuk a Messiást” - (ami azt jelenti: Felkent). Odavitte Jézushoz...

---

1. Kedves Testvérek! Az elmúlt hónapokban többször is gondolkodtam Jézus szavain. Lehet, hogy ez szakmai ártalom, de mindenképpen hasznos. Szóval Jézus a következőket mondja, illetve kifejezetten parancsolja a követőinek, így nekünk is a Mt 22. részében és a 28. részében. (Kivétel):

1. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat.” – röviden: dicsőítsd Istent!
2. „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” – tehát: add tovább Isten szeretetét és kegyelmét mások felé!
3. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet” – azaz: végezz missziót és hirdesd az evangéliumot!
4. „megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,” – tehát: építsd a közösséget!
5. „tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek,” – vagyis: tanulj az Igéből, és cselekedj aszerint, amit megtanultál Isten szavából

Jézus parancsa alapján a Gyülekezet 5 célja:

1. Isten dicsőítése
2. Isten szeretetének és kegyelmének továbbadása
3. Misszió az emberek felé, tanúságtétel
4. Közösségépítés és a családok bekapcsolása a gyülekezetbe
5. A gyülekezeti tagok felkészítése a szolgálatra

2. Ahogy ezekről gondolkoztam, azt figyeltem meg, hogy négy dologban tudott előre lépni gyülekezetünk az elmúlt néhány évben. Dicsőítjük Istent sokféle módon. Továbbadjuk Isten szeretetét. Többféle eszközzel is építjük a közösséget, és így családok kapcsolódnak be. És kicsoportokban, személyes beszélgetések során tagjainkat felkészítjük a szolgálatra. Még sokat kell tennünk, de már előre tudtunk lépni ezekben. Legyen hála Istennek.

Egy valamiben azonban egy helyben toporgunk: az emberek felé való misszió. Nagyon nehezen megy bárkinek is az, hogy hitéről beszéljen olyanoknak, akik nem ismerik Isten megtartó kegyelmét, akik nem ismerik Jézus Krisztust úgy, mint Isten Fiát, a Megváltót.

Magyarán, ha valakivel az utcán, a piacon, a benzinkútnál, a Penny-ben vagy a Tesco-ban ösztetalálkozunk, bármiről könnyedén elbeszélgetünk, kivéve a Jézus-ügyet, kivéve azt, hogy ki számunkra Jézus Krisztus, és mit jelent az, hogy megváltott életünk van, Isten bűnbocsánatot és örökéletet adott nekünk. Mert erről nagyon nehéz beszélni. Pedig biztosan szeretnénk elmondani ezt az örömeinket, de hogyan kezdjük el? És egyáltalán, mit fog szólni az, akit megszólítunk ezzel?

Természetesen én is nagyon szégyellős vagyok, ha a hitemről kell beszélni, és ezt Jézus is nagyon jól tudja. Mégis, Megváltó Urunk azt parancsolja nekünk: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet”. Ezt kell tenni. Végezni kell a missziót. Beszélni kell a hitünkről, a bennünk levő élő reménységről, arról, hogy számunkra Jézus az élet Ura, az a Szabadító, Aki megszabadított minket a bűn terhe alól. És beszélni kell arról, hogy aki hisz Jézusban, mint Megváltóban, annak az Atya Isten bűnbocsánatot és örökéletet ad.

Nagyszerű János evangélista tudósítása arról, hogy az első néhány ember hogyan csatlakozott Jézushoz. Megtudjuk azt, hogy Keresztelő János és Jézus többször is találkoztak. Ugyanakkor az is

kiderül, hogy János, aki már hosszabb ideje prédikál az eljövendő Messiásról, átadni készül a stafétát Jézusnak. Ő befejezi munkáját, Jézus pedig elkezd. Keresztelő Jánosnak már vannak tanítványai, de éppen ez az a pillanat, amikor kettő közülük Jézushoz csatlakozik. Jn. 1,37 „Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust.”

Megtudjuk azt is, hogy az egyik tanítvány András volt. Andrásnak pedig Simon volt a testvére. De Simon éppen akkor nem volt a közelben. András tehát követője lett Jézusnak. Megismerte, hol lakik a Mester, és egy kis időt el is töltött Jézusnál vendégségben. De aztán megkeresi testvérét, Simont. A legfontosabb pedig, amit elmond Simonnak: „Megtaláltuk a Messiást!” Boldogan újságolja el testvérenek felismerését: találkoztunk valakivel, akiről szólnak a próféták, aki az Isten Felkentje. A Szabadító, a Messiás!

Az első, amit tesz András: beszél Jézusról a testvérenek. Messiásnak, Felkentnek mondja őt, és ez a legkomolyabb hitvallás. Felismerni Jézusban Isten küldöttjét, és erről nyíltan beszélni a másik embernek.

A második, amit tesz András: odavitte Simont Jézushoz. Szinte halljuk a párbeszédet kettejük között:

- „Ezt neked is látnod kell! Mindenképpen találkoznod kell velem!”
- „Hagyjál! Most nem érek rá!”
- „Nincs semmi kifogás, most azonnal velem kell jönnöd!”

3. **A lényeg,** hogy András beszélt Jézusról, és odavitte őt Jézushoz. Ez az, amit nekünk is meg kell tennünk. Mindnyájunknak tennünk kell. Mert ezt nem én kérem tőletek, hanem mindnyájunk Ura, Jézus Krisztus kéri tőlünk.

Miért is fontos ezt megtennünk? Mert egyszer Isten két dolgot fog megkérdezni tőlünk:

1. Hiszel-e az én fiamban, Jézusban, mint Megváltóban és Szabadítóban? – És a választól függ az üdvösségünk.
2. Elmondtad-e másnak is, hogy Jézus a Szabadító? – Mert a választól függ mások üdvössége. Lehet, hogy gyermeked, vagy unokád, vagy éppen szülőd üdvössége függ attól, hogy valást teszel-e a Messiásról.

4. Kedves Testvérek! Szeptemberben két vasárnap szeretnénk az érdeklődők istentiszteletét megtartani. Olyan vendégeket fogunk hívni az istentiszteletre, akik keresik Istent, de még nem találták meg. Akik nyitottak arra, hogy megismerjék Isten szabadításának és megváltásának tervét. Akik arra várnak, hogy valaki megszólítsa őket, és elhívja istentiszteletre. Ezek az érdeklődők egyedül nem mernek eljönni. Őket hívni kell. Velük meg kell beszélni, hogy melyik sarkon találkoztok, hogy azután onnan együtt jöjjetek a templomba.

Ezek az emberek szeretnék megismerni Istent, de nem tudják, hova üljenek a templomban, hol nem foglalják el mások helyét. Nem tudják, hogyan kell itt viselkedni. Nem tudják, mikor kell felállni vagy leülni. Nem tudják azt sem, hogyan öltözzenek fel, és hogyan tegyék össze a kezüket, amikor imádkoznak. Sőt, talán azt sem tudják, mit jelent imádkozni. De mégis szeretnének ide eljönni, csak arra várnak, hogy megszólítsátok őket, ahogy egykor András megszólította Simont, és odavitte Jézushoz.

Arra szeretnék kérni benneteket, hogy gondolkozzatok, hogy ki az a két ember, akit meg fogtok szólítani, és el fogtok hívni szeptember 11-én és 18-án az érdeklődők istentiszteletére.

5. Kedves testvérek! Ezen az istentiszteleten nagyon fontos, hogy megerősödjünk abban az elhívásban, amit kaptunk Jézustól az üdvösségre. Fontos, hogy megerősödjünk az Úrvacsora közönsége által. Ezen az Úrvacsorán hálát adunk Istennek magyarságunkért, a földjeinken megtermett kenyérgabonáért. Hálát adunk sok-sok ember verejtékes munkájáért. És hálát adunk Istennek, hogy mindezek által is erősíti gyülekezetünk és anyaszentegyházunk közösségét. Mert az Úrvacsorai közösség által megerősödvé lehetünk hitvalló krisztuskövetők. Jöjjetek, hálás szívvel imádkozunk!

Loment Péter lelkész